

1. Archimedes (Bratři Ebenové)

1. $\begin{matrix} D & \frac{C}{D} & D & \frac{C}{D} \\ D & \frac{C}{D} & Hmi & Ami^7 \\ D & \frac{C}{D} & D & \frac{C}{D} \\ D & \frac{C}{D} & Hmi & Ami^7 \end{matrix}$
 Filosofem člověk se stane,
 jen když to dělá fortelně,
 mně vám to jde nejlíp ve vaně,
 mně to jde nejlíp v koupelně.
- R: $\begin{matrix} \frac{C}{D} & G & C & F & C \\ G & Ami^7 & D & & \end{matrix}$
 Když vana přetéká, volám „heuréka!“
 a šplouchám jako malý děčko,
 $\begin{matrix} \frac{C}{D} & G & C & F & C \\ G & Ami^7 & D & & \end{matrix}$
 když vana přetéká, volám „heuréka!“,
 a koukat bude celý Řecko,
 $\begin{matrix} Ami^7 & Hmi^7 & Ami^7 & \frac{C}{D} & G \end{matrix}$
 jak se dělá věda ve vaně u Archiméda.
2. Formulovat složité teze
 je základ filosofie,
 většinou chlap do vany leze
 s tím, že se jenom umyje.

R:
 R:

2. Až se zeptá ráno (Bratři Ebenové)

1. $\begin{matrix} G & D & G & D \\ G & D & & \end{matrix}$
 Až se zeptá ráno, co jsem dělal v noci,
 proč jsem nevyspalý,
 $\begin{matrix} B^b & F & C & G \end{matrix}$
 řeknu, že ti sukně klouzala po bocích,
 $\begin{matrix} D \end{matrix}$
 a tak jsme si hráli.
2. Až se zeptá poledne, co jsem dělal ráno,
 když se zvedly mraky,
 zeptal jsem se „ty spíš?“, ty jsi řekla „ano“,
 a tak jsem spal taky.
3. Až se zeptá večer, co jsem dělal v poledne,
 proč jsem nepracoval,
 řeknu, že jsi spala ještě pořád vedle mne,
 a tak jsem tě choval.
4. Až se zeptá ráno, co jsem dělal v noci,
 případně za šera,
 řeknu, že ti sukně klouzala po bocích,
 prostě jako včera.

3. Andulce z béčka (Bratři Ebenové)

1. $\begin{matrix} A & D & A & D & A & G & D & A \\ F & C & G & A & F & G & A \end{matrix}$
 (Tak) stránky čítanky chci si založit tvými copánky,
 [: spíš než na Temno myslím na lásku, promiň, Jirásku. :]
2. Stránky fyziky chci si založit tvými culíky,
 [: v spojených nádobách myšlenky nekalé, promiň, Pascale. :]
3. Stránky chemie proud tvých vlasů snadno mi zakryje,
 [: vadíš mi ve vzorcích, ztrácejí logiku, Lomonosíku. :]

4.=1.

4. Balík (Bratři Ebenové)

1. $\begin{matrix} D & G & Emi^7 & A \\ D & G & A & \\ D & G & Emi^7 & A \\ D & G & & \end{matrix}$
 Kdysi mě někdo vzal a nalepil na mě známku
 neurčité ceny,
 potom mě odeslal, a já marně hledám schránku,
 kam bych byl určený.

- R: $\begin{matrix} E^7 & A^7 \\ E^7 & A^7 \\ E^7 & A^7 \\ E^7 & A^7 \end{matrix}$
 A(-) každý jsme jenom balík určený k expedici,
 sem-tam počítám, nedopočítám se,
 poslání kdysi dávno, míříme k výslednici,
 $\begin{matrix} E^7 & A^7 \\ Gmi & C^7 \end{matrix}$
 sem-tam počítám, nedopočítám,
 každý jsme jenom balík určený k expedici,
 $\begin{matrix} Gmi & C^7 & C^9 \\ Gmi & C^7 \end{matrix}$
 sem-tam počítám, nedopočítám se,
 každý má nějaký obsah, adresu na krabici,
 $\begin{matrix} Gmi & C^7 & C^9 & D & Emi & A \end{matrix}$
 sem-tam počítám, nedopočítám.

2. Někdy vás na poště zapomenou úředníci,
 osud leccos chystá,
 kolem vás sviští dál doporučení balíci
 na určená místa.
- R:
3. Jednou nás doručí, skončí naše cesta krušná,
 někomu nás dají,
 už slyším, jak říká: škatule je celkem slušná,
 ale obsah v hájí.

- R: Každý jsme jenom balík určený k expedici,
 sem-tam počítám, nedopočítám se,
 každý má nějaký obsah, adresu na krabici,
 sem-tam počítám, nedopočítám,
 každý jsme jenom balík určený k expedici,
 sem-tam počítám, nedopočítám se,
 poslání kdysi dávno, míříme k výslednici,
 sem-tam počítám, nedopočí-
 $\begin{matrix} Gmi & C^7 & Gmi & C^7 \end{matrix}$
 sem-tam počítám, nedopočí-, sem-tam počítám, nedopočí-

5. Čert (Bratři Ebenové)

1. $\begin{matrix} F & C & Dmi & B^b & C \\ \frac{C}{E} & F & \frac{C}{E} & Dmi & \frac{F}{C} & \frac{G}{H} & G \end{matrix}$
 Když má čert smutek, když má čert splín,
 když, na co sáhne, vždycky trefi vedle,
 $\begin{matrix} C & Dmi & \frac{G}{H} & G & \frac{F}{A} & C \end{matrix}$
 když má čert smutek, když má čert splín,
 $\begin{matrix} \frac{C}{E} & F & \frac{C}{E} & Dmi & \frac{F}{C} & \frac{G}{H} & G & F & \frac{F}{A} \end{matrix}$
 tak nechce se mu ani bleble, ani blebleble,
 $\begin{matrix} B^b & \frac{F}{A} & Gmi^7 & \frac{B^b}{C} & F & B^b & F \end{matrix}$
 ani bleblebleble udělat, když má splín.
2. Když má čert smutek, když má čert splín
 a když ho ještě navíc hrozně bolí škeble,
 když má čert smutek, když má čert splín,
 tak nechce se mu ani bleble, ani blebleble,
 ani bleblebleble udělat, když má splín.
3. Když má čert smutek, když má čert splín
 a když mu nefungují basy ani treble,
 když má čert smutek, když má čert splín,
 tak nechce se mu ani bleble, ani blebleble,
 ani bleblebleble udělat, když má splín.

6. Chůze (Bratři Ebenové / Karel Plíhal)

1. $\begin{matrix} Dmi^7 & G^6 \\ Dmi^7 & G^6 \end{matrix}$
 Rupla se mnou moje společenská příčka,
 $\begin{matrix} Cmi^7 & F^6 & Cmi^7 \end{matrix}$
 je to mimo jiné pěkná slovní hříčka,
 $\begin{matrix} F^6 & Cmi^7 & F^6 & Cmi^7 \end{matrix}$
 kůži ze mě zatím ještě nikdo nestáh',
 tak se učím chodit po vedlejších cestách.
 $\begin{matrix} F & D^\# & B^b & F & D^\# & B^b \end{matrix}$
- *: Jen co noha nohu mine, jen co noha nohu mine.
 $\begin{matrix} F & D^\# & B^b \end{matrix}$
- R: Jen co noha nohu mine, pomalá chůze,
 $\begin{matrix} F & B^b \end{matrix}$
 je to zdravý a není to těžký,
 $\begin{matrix} F & D^\# & B^b \end{matrix}$
 jen co noha nohu mine, pomalá chůze,
 $\begin{matrix} F & B^b \end{matrix}$
 ode dneška budu chodit pěšky.
- R:
- X: $\begin{matrix} C & Dmi & Gmi^7 & C \\ Gmi^7 & F & B^b & C \end{matrix}$
 Konečně - co by ne, všechno bude jiné,
 jen co noha nohu, jen co noha nohu mine.
- R:
2. Naposled se vyspím v povlečení čistém,
 z počítače mažu operační systém,
 jedničky se tiše mění v nuly,
 něco už jsem splatil, ostatní mi prominuli.
- *:
- R:
- R:
- X:
- R:
- R:
- R:

7. Já se v tom nevyznám (Bratři Ebenové)

- R: $\begin{matrix} Dmi & B^b \\ E & A & Dmi \end{matrix}$
 [: Já se v tom nevyznám, já se v tom neorientuju,
 já se v tom neorientuju. :]

1. $\begin{matrix} Dmi & \frac{G^9}{D} & Gmi \\ F & C & A \end{matrix}$
 Už nevím, co je vpravo a co vlevo,
 kde má ta věc svou hlavu a kde střevo,
 $\begin{matrix} Dmi & \frac{G^9}{D} & Gmi \\ F & C & A \end{matrix}$
 už se mi třesou ruce, potím se čůrkem,
 tohle je ještě horší než vojna s Turkem.

- R:
2. Ke komu se mám přidat, když vyjdu z domu,
 vždyť já bych rád zaplatil, jen vědět, komu,
 komu se podřizovat a komu velet,
 kdo asi půjde k moci, kdo do pr- ...
- R: Říkám vám, že se v tom vůbec nevyznám
 já se v tom neorientuju,
 já se v tom nevyznám, já se v tom neorientuju,
 já se v tom neorientuju.

8. Jak to dělaj' kosmonauti (Bratři Ebenové)

1. $C \quad F \quad G \quad F \quad C \quad F \quad G \quad F$
 $C \quad F \quad G \quad F \quad C \quad F \quad G$
Dneska jsem se u snídaně zase dusil,
bylo nějaký suchý těsto - já vám zkusil,

$A \quad D \quad C$
někdo kleje, a tím hřeší proti Bohu,

$F \quad G \quad C \quad F \quad G$
já však hledím na oblohu.

$F \quad C \quad F \quad G \quad F$
*: Jak to dělaj', no řekněte mi,
 $C \quad F \quad G \quad A$
jak to dělaj' kosmonauti?

$D \quad C$
X: Všude samý monitory, budíky a stopky,
 $G \quad C \quad D$
a mezi tím poletujou v kabině ty drobky,
 C
ať mi nikdo neříká, že to tam takhle chodí,
 $G \quad B^b$
to by měli pěkněj bordel v tý kosmický lodi.

$C \quad F \quad G \quad F$
R: (Ale) jak to dělaj', no řekněte mi,
 $C \quad F \quad G$
jak to dělaj' kosmonauti,
 $G \quad m \quad F \quad B^b \quad C$
vím, co dělaj' pionýři, vím, co dělaj' skauti,
 $D \quad m \quad C \quad G$
ale jak to dělaj kosmonauti?

2. Tuhle mi zas moje žena hnula žlučí:
mačkat pastu od konce se naučí,
tak jsem aspoň na chvíličku vypad' z bytu,
a hned jsem byl na orbitu.

*:

X: Co když ti daj' do posádky nějakou tetu,
čumíš na ni vod obletu do obletu,
navíc: praštit dveřma, to tam taky nejde,
to bys musel do skafandru, a to tě to přejde.

R:

3. Existuje jedna místnost v každým bytě,
kde je člověk v absolutní intimitě,
spousta lidí, pokud já vím, tam čte knížky,
já však hledím zas do výšky.

*:

X: Jestli mají v kombinéze nějak pytlík
nebo prostě něco, kam by to hned chytli,
v časopisech odborných se marně hrabu,
jako kdyby tyhle věci byly tabu.

R:

9. Kravata č. 5 (Bratři Ebenové)

$C \quad F \quad C \quad F \quad C \quad F$
1. Než vyjdeš z domu, než cvaknou vrátka,
 $C \quad F \quad C \quad F \quad C \quad F \quad B^b \quad D^\#$
hod ještě pohled, hod do zrcátka,
 $B^b \quad D^\# \quad B^b \quad D^\# \quad B^b \quad D^\# \quad B^b \quad D^\#$
jestli máš tvrdý puky a rysy,
 $B^b \quad D^\# \quad B^b \quad D^\# \quad B^b \quad D^\# \quad B^b \quad D^\# \quad B^b \quad A \quad G^\# \quad G$
jestli pod krkem to, co má viset, to, co má viset, visí.

2. Kravata tenká, ve vzorku zlato,
už nejsi v plenkách, už víš, jak na to,
kdo chce dokázat urvat pár frček,
musí si vázat, musí si svázat krček.

$G \quad C^7$
R: Protože společenská smyčka, to je tvůj komplic,
 $G \quad C^7$
zaškrtní slova, která jdou od plic,
 $G \quad C^7$
ať se tvůj jazyk na chvíli postí,
 $G \quad C^7$
vždyť přece míříš do společnosti,
 $G \quad B^b \quad C \quad G \quad B^b \quad C$
zavaž a utáhni, zavaž a utáhni,
 $G \quad B^b \quad C \quad G \quad B^b \quad C$
zavaž a utáhni, zavaž a utáhni.

3. Zrcadlo žádám denně o radu,
jaký mám uzel dát si pod bradu,
zda zakřiknutý či agresivní,
inteligentní, anebo radši pivní.

4. Do práce vážu, což není hloupé,
lodnický uzel - tam se to houpe,
až půjde o krk, mám ještě vždycky
v záloze uzlík, v záloze uzlík gordický.

R:

10. Keramická (Bratři Ebenové)

- Dmi Ami Gmi Ami Dmi*
1. Když je smutno malíři, pozve si modelky,
Ami Gmi Ami Dmi
maluje jim profily, anfasy i celky,
B^b F B^b F C
děvčata jsou veselá s překrásnými těly,
Dmi Ami Gmi Ami Dmi
malíři však pod štětcem pláčou akvarely.
2. Když je smutno sochaři, tak si vezme dláto,
formu z dřeva udělá, kdepak, nezvorá to,
pak si z kovu odlíje nákou pěknou sošku,
jenomže je studená, teplá ani trošku.
3. Když je smutný keramik, to je jiná píseň,
ten si v peci zatopí a už netrápí se,
nejdřív spálí dopisy od své první lásky,
B^b F B^b F C
potom skripta z UMPRUMu, jsou jich čtyři svazky,
B^b F B^b F C
potom přijdou na řadu dva oddací listy,
B^b F B^b F C
pak monografie polského symbolisty,
B^b F B^b F C
z komína valí se kysličník uhličitý,
B^b F B^b F C
když hoří akryly, lepty a linoryty,
B^b F B^b F C
mezitím, co pálí veškeré svoje šaty,
B^b F B^b F C
opravují: jde o kysličník uhelnatý,
Dmi Ami Gmi Ami Dmi
v peci oheň plápolá, umělec usíná,
Ami Gmi Ami Dmi
když je smutný keramik, je to vždycky hlína.

11. Kleopatra (Bratři Ebenové)

- Ami C[#]mi F^{maj7} C Ami C[#]mi F^{maj7} C*
R: Kleopatro, Kleopatro.
F^{maj7} Emi⁷ D[#]maj⁷ G[#]maj⁷ G⁶
*****: Učeš si vlasy do čela a buď veselá, a buď veselá,
F^{maj7} Emi⁷ D[#]maj⁷ G[#]maj⁷ G⁶
na hrobě strejdy Cheopsa, tam se nehopsá, tam se nehopsá.
- R:**
G Ami F⁶ G⁶
1. Dej si pozor na orlice, ne ty v oblacích,
Ami D C D Ami
ze zvírat se stávají' dravci až na státních znacích,
G Ami F⁶ G⁶
dej si pozor na vojáky, zvlášť ty bez meče,
Ami D C D E
kvůli těm, co válčí slovy, nejvíc krev teče.
- R:**
R:
*****: Pročpak nechceš poslouchat, muži ve zbroji za moc nestojí,
řekl ti, že má tě rád, věncem z vavřínu kryje lysinu.
- R:**
2. Co sis to zas vymyslela, ty máš nápady,
výstříhy jsou pro polibky, a ne pro hady,
na to jsi snad trochu mladá - ležet ve kryptě,
podívej, jak slunko svítí, hezky je v Egyptě.
Ami C[#]mi F^{maj7} C
R: + Kleopatro ...

12. K narozeninám (Bratři Ebenové)

- G F*
1. K narozeninám chtěl bych ti dát něco víc, než se obvykle dává,
Emi⁷ Ami $\frac{Ami}{G}$
k narozeninám, ať se ti láska za roh neschovává,
F $\frac{C}{E}$ Dmi $\frac{F}{G}$ C
k narozeninám, ráno tě líbat a večer bozkávat k narozeninám.
2. Věžním hodinám zbývá teď oddělit poslední chvíle a chvíličky,
k narozeninám, ke stisku napřáhnout zlacený ručičky,
k narozeninám odkaz své trápení, slzy a slzičky věžním hodinám.
3. K narozeninám chtěl bych ti psát píseň z not, co se nevejdou na linky,
k narozeninám, nebraň se, když tě chci políbit na šminky
k narozeninám, naše rty o sebe zazvoní jak sklínky, k narozeninám.
- G F C*
4.=1. + k narozeninám, k narozeninám, k narozeninám ...

13. Koleda (Bratři Ebenové)

- C Ami F C*
1. Doba se nám dopředu moc nepohnula,
Ami⁷ Emi $\frac{D}{F\#}$ G
problémy jsou stejné jako v roce nula,
Emi⁷ F G Emi⁷ Dmi⁷ G⁷
hotely jsou narvané a jak se s váma jedná,
C Ami F C
je to nemlich to samý co v roce jedna.
- Ami E⁷ Ami $\frac{Ami}{G}$ $\frac{D}{F\#}$*
R: Jenže dny se krátí a mnohem dřív se stmívá,
C Ami Emi Ami D G
už vyšla hvězda, za ní zlatá hřívá,
Ami E⁷ Ami $\frac{Ami}{G}$ $\frac{D}{F\#}$
a z téhle hvězdy naděje vyplývá,
C Ami Dmi G⁷ C Ami Dmi G⁷ C
že světlo přijde i do našeho chlíva.
2. V politice se to bere pěkně zkrátka,
většinou to odskákaří nevíniátka,
ať už vládne Herodes nebo jiná bedna,
výsledek je stejný dnes i v roce jedna.
- R:**
3. Lidská duše připomíná někdy skládku,
v každém rohu najdeš trochu nepořádku,
kažý má své hlubiny a své studny bez dna,
jen jeden byl nevinný od roku jedna.
- R:**

14. Lucie, ahoj (Bratři Ebenové)

1. $G \quad C \quad D \quad G \quad C \quad D$
Píšu ti z důvodů prostých, právě jsem překonal ostych,
 $E_{mi} \quad C \quad D \quad H_{mi} \quad E_{mi} \quad C \quad D \quad (E)$
už si mě vodiš na niti - to chlap cítí.
2. Tužka mi vypadla z ruky, píše teď písmenek shluky,
situace má je hrozná - to chlap pozná.
- $A \quad D^{maj7} \quad E \quad A \quad D^{maj7} \quad E$
R: Pochop funkce mého těla, přece jsi to taky měla
 $C^{\#} \quad mi \quad F^{\#} \quad mi \quad D \quad E$
v knížce z biologie,
 $A \quad D^{maj7} \quad E \quad A \quad D^{maj7} \quad E$
všechny básně ze šuplíku směstnal jsem ti do výkřiku:
 $A \quad D \quad G \quad A^7 \quad D \quad G \quad C \quad G \quad A^7 \quad D$
Lucie, ahoj - ahoj, Lucie! Lucie, ahoj - ahoj, Lucie!
3. Až jednou na moje rýmy tvoje psaní odpoví mi,
jistě mě za srdce chytí - to chlap cítí.
4. Třeba jsem tvá jehla v seně, napiš mi doporučeně,
můžeš mi lhát, až se práší - to chlap snáší.
- R:**

15. Mám dny (Bratři Ebenové)

1. $C \quad F$
Mám dny, kdy vypadám skvěle,
 $B^b \quad C$
a dny, kdy vypadám strašně,
 $G^{\#} \quad D^{\#} \quad B^b$
však mám-li bejt upřímněj, musím říct,
 $F \quad C$
že převažujou - no, znáš mě.
2. Mám dny, kdy jsem velmi vtipný,
a dny, kdy jsem velmi trapný,
však mám-li bejt upřímněj, musím říct,
že převažujou ty špatný.
- $A_{mi} \quad C$
R: V písni se zpívá, že život je náhoda,
 $A_{mi} \quad G$
a já si říkám: ty vole,
 $B^b \quad C \quad F$
jak je to možný, že dva dny jseš nahoře
 $G^{\#} \quad D^{\#} \quad B^b$
a potom tři tejdny dole?
3. Mám dny, kdy jsem velmi bystrý,
a dny, kdy jsem velmi tupý,
však mám-li bejt upřímněj, musím říct:
ty druhý se mi náák kupí.
- R:** V písni se zpívá, že chvíli je sluníčko
a chvíli že zase prší,
tak nevím, proč musím furt chodit v gumáku,
a všichni kolem jsou suší.
4. Mám dny, kdy jsem velmi svěží,
a dny, kdy jsem velmi tuhý,
však mám-li bejt upřímněj, musím říct,
že převažujou ty druhý.

16. Malá píseň do tmy (Bratři Ebenové)

- $B^b \quad F \quad B^b \quad F \quad C \quad A_{mi} \quad D_{mi} \quad E_{mi} \quad A_{mi} \quad D_{mi} \quad G$
1. Malá píseň do tmy vždycky přijde vhod mi, šetřím proud,
 $B^b \quad F \quad B^b \quad F \quad C \quad A_{mi} \quad D_{mi} \quad E_{mi} \quad G$
píseň světloplachá škodu nenapáchá,
 $\frac{B^b}{D} \quad G$
člověk žasne, když se zhasne.
2. Malá píseň do tmy dělá doprovod mi, když jsem sám,
píseň, co se stydí v přítomnosti lidí,
ta je tichá, nepospíchá.
- $D_{mi} \quad E_{mi} \quad A_{mi}$
R: Chceš-li si na něco pořádně posvítit, zhasni si,
 $D_{mi} \quad E_{mi} \quad A_{mi} \quad G$
chceš-li se něčeho opravdu nasytit, nejez,
 $D_{mi} \quad E_{mi} \quad A_{mi} \quad F$
chceš-li své běžící myšlenky zachytit, sedni si,
 $A_{mi} \quad D_{mi}^7 \quad G$
chce to svůj čas, vážně, chce to svůj čas.
- Rec:** V této chvíli nevidím na ručičky hodinek,
když si zhasnete, taky na ně neuvidíte, to není marný,
v této chvíli nevidím na kalendář na zdi,
když si zhasnete, taky na něj neuvidíte, to není marný,
v této chvíli nevidím ani sám sebe,
když si zhasnete, taky se neuvidíte, to není marný,
k tomu všemu, ovšem nejenom k tomu,
se tedy hodí malá píseň do tmy.
- R:**
3. Každý, kdo si svítí, je zapojen v síti jako já,
kdyby stroje škytly, bude tma jak v pytli,
člověk zírá: černá díra.
4. Pro případy nouze nehledejme dlouze světla zdroj,
mějme v každé době trochu světla v sobě,
aspoň škvírku, aspoň sirku ...

17. Nepovedená (Bratři Ebenové)

- $A_{mi} \quad D$
1. Tahle píseň pro vás, slečno, bude trochu kostrbatá,
 $A_{mi} \quad D \quad A_{mi} \quad F^{maj7}$
snad se řádek k řádku nějak poskládá, poskládá, poskládá,
 $C \quad A_{mi} \quad C \quad A_{mi}$
byl bych tam rád vrazil slunce, hvězdy, nekonečno,
 $C \quad A_{mi}$
je to nic moc, ale paráda,
 $C \quad A_{mi} \quad F \quad C \quad G \quad C$
[: je to nic, ani moc, ale paráda. :]
2. I když vás mé rýmy děsí, neobracejte se zády,
neodhánějte mě jako ováda, ováda, ováda,
asi se mu líbím, tohle prostě řekněte si,
je to nic moc, ale paráda,
[: je to nic, ani moc, ale paráda. :]
3. Kvůli vám si hodím šňůru, já jsem totiž člověk, který
svoje city jenom stěží ovládá, ovládá, ovládá,
věřte, že mi srdce bije i v khaki mundúru,
je to nic moc, ale paráda,
[: je to nic, ani moc, ale paráda. :]
4. Zasadím vám ránu z týlu, zasadím vám ránu z boku,
napadnu vás jako celá armáda, armáda, armáda,
když nechcete dobrovolně, zkusím hrubou sílu,
je to nic moc, ale paráda,
[: je to nic, ani moc, ale paráda. :]

21. O zlaté rybce (Bratři Ebenové)

1. D^9 C G
 Jdu takhle po nábřeží a venku zrovna svítá,
 D^9
 a to je realita, a to je realita,
 C G
 slunce se zvolna škrábe na věž svatého Víta,
 D^9
 a to je realita, a to je realita,
 F C G
 vidím, jak u Vltavy nákej chlap ryby chytá,
 D
 najednou zlatá rybka se na udici zmítá,
 a to je realita, a to je realita.
- R:** G D C $Ami^7 D$
 Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
 G D C $Ami^7 D$
 kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
 G D C $Ami^7 D$
 je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,
 G D C $Ami^7 D$ C A D^9
 kam až jde realita, a kde je fik-, fik-, fikce?
2. Teď je tu situace velice zapeklitá,
 a to je realita, a to je realita,
 víme, že zlatá rybka jakási přání skýtá,
 a to je realita, a to je realita,
 jenomže co je doma, jenom to se počítá,
 tak jedna rána nožem, a přání jsou zabitá,
 a to je realita, a to je realita.
- R:**
3. Jenže takových rybek už měl ten chlápek v hrsti,
 a všechny slibovaly, a všechny slibovaly,
 a když se obměkčit dal a do vody je pustil,
 i s přáním uplavaly, i s přáním uplavaly,
 česká ryba je kluzká a šupinami krytá,
 ta ti něco nakecá a člověk se nachytá,
 a to je realita, a to je realita.
- R:** Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
 kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
 je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,
 kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
 $Ami^7 D$ $Ami^7 D$ $Ami^7 D$
 fik-, fik-, fik-, fik-, fik-, fik-?

22. Puma (Bratři Ebenové)

- *: C D G $Ami^7 D$
 Kdyby v tu chvíli, kdy se vracíš domů,
 Ami Emi
 spadla sem puma z neutronů
 $Ami^7 D^7 G$ $Ami^7 D$
 a pak se ti zapíchla rovnou před špičky,
 G G^7
 [: věř mi, má milá, nepoškodila
 C G Ami Emi
 by ti ani ve tvářích dolíčky. :]
1. Máš totiž oči jak duhové kuličky,
 D_{add9} A
 co jsme se o ně s klukama prali,
 Emi^7
 v skleněných panenkách plamínky od svíčky,
 D_{add9} A
 proto mě každý tvůj pohled tak pálí,
 Emi^7
 v skleněných panenkách plamínky od svíčky,
 D_{add9}
 proto mě každý tvůj pohled -
 H $F\#mi^7$
 tvé oči jsou duhové kuličky,
 E_{add9} H
 co jsme se o ně s klukama prali.
- R:** D^7 G G^7
 C G Ami H Emi
 A [: protože sklo není organická látka,
 je na tebe, kotě, neutronka krátká. :]
2. Máš totiž tělo jak z pálené hlíny,
 z té pálené hlíny od Karlových Varů,
 růžová glazura je na oblíně,
 na křivky a skrýše a pastičky tvarů,
 růžová glazura je na oblíně,
 na křivky a skrýše a pastičky -
 tělo máš z pálené hlíny,
 z té pálené hlíny od Karlových Varů.
- R:** A [: že porcelán není organická látka,
 je na tebe, kotě, neutronka krátká. :]
3. Máš totiž srdce jak ze švédské oceli,
 chladné a tvrdé, ó, stainless steel,
 já marně hledám to místo zrezivělý,
 kde pancíř srdce bych ti prorazil,
 já marně hledám to místo zrezivělý,
 kde pancíř srdce bych ti -
 vždyť máš srdce jak ze švédské oceli,
 chladné a tvrdé, ó, stainless steel.
- R:** Že ocel nespadá pod organické látky,
 je na tebe kotě, neutronka i já:
 C Ami^7 G
 ona moc krátká, a já moc krátký ...

23. Praha 1581 (Bratři Ebenové)

1. $\begin{matrix} C & D & G \\ F & G & C \end{matrix}$
 [: Vlečky šustí o paty, výstřihy dost hambatý,
 pánové zvou k tanci, :]
 $\begin{matrix} D & G \\ F & G & C & F^{maj7} & C & F^{maj7} \end{matrix}$
 [: znělka Zlaté uličky, hmoždíře a paličky,
 Praha v renesanci. :]
- R: $\begin{matrix} C & F^{maj7} & C & F^{maj7} \\ C & F^{maj7} \\ C & F^{maj7} \end{matrix}$
 Tak zavří si oči a poslouchej vzpomínky - zvoní, zvoní,
 u letohrádku královny Aninky
 bude ti šeptat do rána
 $\begin{matrix} C & C & F & F \\ B^b & A & & \end{matrix}$
 zpívající fontána.
2. $\begin{matrix} C & F^{maj7} \\ C & F^{maj7} \end{matrix}$
 [: Na Hradě zní podkovy, šlechta jede na lovy,
 v Libni prý jsou kanci, :]
 [: pocity má neblahé mistr Tycho de Brahe,
 Praha v renesanci. :]
- R:
3. $\begin{matrix} C & C & F & F \\ B^b & A & & \end{matrix}$
 [: Schwarzenberg si počítá, co budou stát sgrafita,
 verbují se branci, :]
 [: na toho, kdo zazlobí, má Mydlář své nádobí,
 Praha v renesanci. :]
- R: + zpívající fontána ...

24. Repetice (Bratři Ebenové)

- R: $\begin{matrix} G & F & C & G & F & C \\ G & F & C & E & D & A \end{matrix}$
 Tak jsem viděl tu tvou novou, moc jsi nepřeháněl,
 takovouhle holku snovou by jsi těžko sháněl,
 $\begin{matrix} E & D & A & E & D & A \\ E & D & A & E & D & A & E \end{matrix}$
 už se těším, až se my tři společně setkáme,
 nemusíš nás představovat, my se totiž známe.
1. $\begin{matrix} Ami & Ami & Ami \\ G & Dmi & G \\ Ami & D^7 & G \\ C & F^7 \end{matrix}$
 Tvoje nová milá se moc nezměnila, ve vlasech má stejný spony,
 v hlavě velitelský sklony,
 stejný krok a stejná gesta, stejnou jiskru temnou, jó,
 [: [: stejně jako, stejně jako když chodila se mnou. :] :]
- R:
2. $\begin{matrix} C & F^7 \end{matrix}$
 Tvoje nová milá se moc nezměnila, roztomile špulí rtíky,
 ostrá jako čepel dýky,
 stejně drží cigaretu rukou neposednou, jó,
 [: [: stejně jako, stejně jako když chodila se mnou. :] :]

25. Slávy dcera (Bratři Ebenové / Jan Kollár)

1. $\begin{matrix} Dmi & Ami & Dmi & Ami \\ Dmi & Ami & C \end{matrix}$
 Aj, zde leží zem ta před okem mým slzy ronícím,
 někdy kolébka, nyní národu mého rakev,
 $\begin{matrix} Dmi & Ami & Dmi & Ami \\ Dmi & Ami & C & Dmi \end{matrix}$
 stůj, noho, posvátná místa jsou, kamkoli kráčíš,
 k obloze, Tatry synu, vznes se, vyvýše pohled.
 $\begin{matrix} E & F & D^{\#} & C & F & E & F & D^{\#} & C & F \end{matrix}$
- R: Ú, Kolláre, ú, ú, Kolláre, ú.
2. $\begin{matrix} E & F & D^{\#} & C & F & E & F & D^{\#} & C & F \end{matrix}$
 Horší nežli divé války, hromu, ohně divější
 zaslepenec, na své když zlobu plémě kydá,
 ó, věkové dávní, jako noc vůkol mne ležící,
 ó, krajino všeliké slávy i hanby plná!
- R:
3. $\begin{matrix} E & F & D^{\#} & C & F & E & F & D^{\#} & C & F \end{matrix}$
 Od Labe zrádného k rovinám až Visly nevěrné,
 od Dunaje k hltavým Baltu celého pěnám
 krásnohlasý zmužilých Slovanů kde se někdy ozýval
 aj oněměl již, byv k ourazu zášti, jazyk,
 a kdo se loupeže té volající vzhůru dopustil,
 kdo zhanobil v jednom národu lidstvo celé?
- R:
4. $\begin{matrix} E & F & D^{\#} & C & F & E & F & D^{\#} & C & F \end{matrix}$
 Zardi se, závistná Teutonie, susedo Slávy,
 tvé vin těchto počet spáchaly někdy ruky,
 [: sám svobody kdo hoden, svobodu zná vážiti každou,
 ten, kdo do pout jímá otroky, sám je otrok. :]
- R:
- R:
- R:

26. Sklerotická (Bratři Ebenové)

1. $\begin{matrix} C & D & F & G \\ Ami & Emi & F & C & Dmi & G & C \\ D & F & G \end{matrix}$
 Povahu mám normální až na jednu věc:
 já si nevzpomínám, zapomínám, nevzpomínám,
 paměť slouží na pár dní, a pak: spadla klec,
 $\begin{matrix} Ami & Emi & F & C & Dmi & G & C \\ Ami & Gmi \end{matrix}$
 já si nevzpomínám, zapomínám, nevzpomínám.
- R: $\begin{matrix} D^{\#} & B^b & F \\ Ami & Gmi \end{matrix}$
 Příště si udělám uzel na kapesníku,
 zabráním tak úniku informací z hlavy,
 příště si udělám uzel na své paměti,
 $\begin{matrix} D^{\#} & B^b & F \end{matrix}$
 zůstanou tak v zajetí aktuální zprávy.
2. $\begin{matrix} C & F^7 \end{matrix}$
 Prostřednictvím uzlíků budu vědět víc,
 já si nevzpomínám, zapomínám, nevzpomínám,
 pak budu mít v malíku, co jsem to chtěl říct,
 já si nevzpomínám, zapomínám, nevzpomínám.
- R:
3. $\begin{matrix} C & F^7 \end{matrix}$
 Zda jsem řádně očkován proti tetanu,
 to si nevzpomínám, zapomínám, nevzpomínám,
 snad to dohromady dám, až ho dostanu,
 teď si nevzpomínám, zapomínám, nevzpomínám.

R:
 4.=2.

27. Štafle (Bratři Ebenové)

1. D C
 Bydlím v Praze na Smíchově, kousek od Tatrovky,
 D C
 červenec byl horký a my malovali byt,
 Hmi^7 Ami^7
 potřebovali jsme sehnat štafle za tři stovky,
 G D C G D
 lepší vlastivědnou procházku jsem nemoh' mít, to teda ne.
2. Vyšel jsem si přes Kampu, poslouchal její mlýny,
 milenci se nestyděli, růžoví a svěží,
 vrby měkce koukaly skrz přerostlé ofiny,
 tak jsem prošel Kampou a mířil k Mostecké věži, ke věži.
- Rec:** Bitte schön, wie kommt man zum Wenzelsplatz? Ja, ja ja ...
3. Železářství na náměstí v srdci Malé Strany,
 parní pekárna sem voní, až se hlava motá,
 štafle nebyly a nejsou, stále vyprodány,
 zeptejte se někde jinde, zkuste to u Rotta, u Rotta.
4. Cesta vedla přes Karlův most, co má ve zdi žlutky,
 na Vltavě čistila si peří vodní fauna,
 i rackové rovnali si na slunci peroutky,
 znečišťujíc přitom sochy Matyáše Brauna, Matěje.
- Rec:** Please, would you be so kind just to tell me where can I find the Wenceslas Square? Yes, yes yes ...
5. Staré Město přijalo mě jako svého syna,
 jen holubi vystřídali klouzavý let racka,
 pátá bila z radnice a taky z Klementina,
 když jsem krácel po náměstí primátora Vacka, doktora.
6. Železářství U Rotta stojí naproti kašně,
 jeho průčelí zdobí stylová štukatura,
 zvenku hraje vám na city, zevnitř však na vášně,
 když na dveřích objevíte nápis „inventura“, do háje.
7. Tak jsem prošel Staré Město, prošel i to Nové,
 prošel jejich uličky, ty starší i ty užší,
 Praha je a zůstane má věčná první love,
 nesehnal jsem sice štafle, leč potěšil duši Čecháčka.
- Rec:** Prostitute, požalujsta, kak mne projti k Berjozke ili k Čajke? Da, da da ...
8. A jako bych ty štafle měl a stoupal po nich vzhůru,
 tak mi bylo, když jsem končil tuhle pěší túru,
 Praha je krásná, když slunce svítí do Čertovky,
 zkuste taky někde sehnat štafle za tři stovky, tři kila.

28. Stýskání (Bratři Ebenové)

1. G C Dmi Ami
 Stýská se mi, černovlásko,
 Emi Ami F G
 po loučení, kdy jsi se mi
 Emi Ami F B^b
 na rameni vyplakala,
 G Dmi^7 G
 černovlásko.
2. Stýská se mi, černovlásko,
 po toužení, kdy jsi se mi
 něžně smála, rozespalá,
 černovlásko.
- R:** Ami F C G
 Stýská - šest písmen místo tvé lásky,
 Dmi Emi Ami Emi
 stýská - pláčou dlouhé samohlásky,
 Ami F C G
 stýská - zůstala jsi mi pod víčky,
 Ami F^{maj7}
 dohořel knot svíčky, uschly tvé slzičky
 Dmi^7 G
 a dveří skřípání nese mi stýskání.
3. Stýská se mi, černovlásko,
 rád jsem stonal ve tvém klíně,
 podleh' tobě i angíně,
 černovlásko.
4. Stýská se mi, černovlásko,
 po snídání v deset ráno,
 proč máme dnes vyprodáno,
 černovlásko?
- R:**
5. Stýská se mi, černovlásko,
 po tvé rtěnce perleťové,
 na ústa mě už neklove,
 černovlásko.
6. Stýská se mi, černovlásko,
 smutný je čas účtování,
 inventura milování,
 černovlásko.
- R:**
- G C Dmi Ami Emi Ami F
 *: Stýská se mi, hm, stýská se mi, hm,
 C Dmi Ami Emi Ami F
 stýská se mi, hm, stýská se mi, hm ...

29. Súl v očích (Bratři Ebenové)

1. D E E_{mi} H_{mi} G D A G A G A D_{mi}
Kdybych moh' být klukem, co mámě se pod sukně schová,
 D E E_{mi} H_{mi} G D A G A G A
a možnost mít všechny své známé chyby dělat znova.

2. Hořko mi je, dívám se sám na sebe ve svém stínu,
kdo vypije víc, než je zdrávo, mívá kocovinu.

C G D C G
R: A když se zeptám ostatních, zjistím, že pro ně jsem
 $F^{\#}$ mi G H_{mi} E A_{mi}^7 D A_{mi} D G D G
už jenom solí v očích,
 $F^{\#}$ mi G H_{mi} E A_{mi}^7 D A_{mi} D G D G
nic víc než solí v očích.

3. Kdo umyje tu vlezlou špínu, kterou na rukou mám,
hořko mi je, čím dál, tím dřív se budím, dýl usínám.

R:
4. Kam se skryje má vlastní tvář v zrcadle, co mě léká,
hořko mi je, denně se ptám, co jsem to za člověka.

30. Tichá domácnost (Bratři Ebenové)

1. H_{mi}^7 E $\frac{D}{E}$
Není doma vždycky všechno tak,
 A_{maj}^7 D_{maj}^7
jak by si člověk představoval,
 H_{mi}^7 E $\frac{D}{E}$
někdy to jde právě naopak,
 A_{maj}^7 D_{maj}^7
s tím bych vás nerad unavoval,
 H_{mi}^7 $C^{\#}$ mi $F^{\#}$ mi $C^{\#}$ mi
u nás se nekřičí, u nás se nespíhá,
 H_{mi}^7 E
u nás je zvláštní idyla.

A D E D_{maj}^7 $\frac{A}{C^{\#}}$ D
R: Tichá, tichá, naše domácnost je tichá, tichá,
 E D A
a s konverzací nikdo nepospíhá,
 D E D_{maj}^7 $\frac{A}{C^{\#}}$ D
tichá, naše domácnost je tichá, tichá,
 E D $C^{\#}$ mi $F^{\#}$ mi
jen vodovodní kohout tiše vzdychá, tichá,
 G D G D A
je pozdě honit bycha.

2. Není doma vždycky všechno tak,
jak by to žena měla v plánu,
celý večer čekáte, a pak:
on přijde o půl páté k ránu,
u nás se nekřičí, u nás se nespíhá,
u nás je zvláštní idyla.

R:

3.=1.+2.

R:

31. Trampská (Marek Eben)

1. D_{mi}
Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou
 G D_{mi}
a dálka tolik vzdálená je blížká,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády
 G D_{mi}
a v křoví někdo tiše Vlajku píská,
 G
najednou připadáš si ňák příma, svobodnej, a tak,
 D_{mi} G D_{mi}
tak ňák, tak ňák, ňák tak.

F
R: Pojď dál, s náma se nenudíš, pojď dál, ráno se probudíš,
 D_{mi}
a vedle sebe máš o šišku víc,
 F
pojď dál, pod sebou pevnou zem, pojď dál, a Číro s Melounem
 G D_{mi}
a Meky, Miky, Vrt, a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

R:

32. Tak to chodí (Bratři Ebenové)

E D
1. Jen jsem se narodil, studená sprcha,
 A D A E H
chlapče, chlapče, kam jsi se to dostal,
 E D
to jsem neměl tušení, že je život mrcha,
 A D A E H
chlapče, chlapče, kam jsi se to dostal.
 G_{maj}^7

R: Vždyť tohle, to přece, no ale vážně,
 G H_{mi} A H_{mi}
no to snad není možný, a bylo.

2. Škola, ta mě zasáhla v kulometné dávce,
chlapče, chlapče, kam jsi se to dostal,
makat budeš v hodině, čurat o přestávce,
chlapče, chlapče, kam jsi se to dostal.

R:

3. U odvodní komise otvíraj' mi hubu,
chlapče, chlapče, kam jsi se to dostal,
už prohlídli si můj líc, teď mě zkoumaj' z rubu,
chlapče, chlapče, kam jsi se to dostal.

R:

4. Až tu jednou dosloužím, až natáhnu brka,
chlapče, chlapče, kam jsi se to dostal,
na všechny svý lumpárny teprv budu mrkat,
chlapče, chlapče, kam jsi se to dostal.

R: Vždyť tohle, to přece, no ale vážně,
no to snad není možný, a bude ...

33. U vody (Bratři Ebenové)

1. $\begin{matrix} A & F & B^b & G \\ \text{Žabky na vodě malý kamínek větší kružnice tvoří,} \\ C & E_{mi} & E \end{matrix}$
dokud rychlost má, tak se odráží, v tom to spočívá,
 $\begin{matrix} A & F & B^b & G \\ \text{ten, kdo hladině její božský klid svými dotyky boří,} \\ C & E_{mi} & E \end{matrix}$
nesmí divit se, že vždy nakonec na dně končívá.
- R: $\begin{matrix} A & G & A \\ \text{Vlnky se houpou, lidi se koupou, záda se loupou,} \\ & G & A \\ \text{tu píseň hloupou, na nápad skoupou, zaháním z hlavy,} \\ G & D & A & G & D \end{matrix}$
slunce mi z mozku vyrábí trosku svým věčným žářem,
 $\begin{matrix} G & F & C & G & F & C & F \\ \text{úroveň rýmů je na minimum, fuj, to jsou hice,} \\ A & G \\ \text{vlnky se houpou, lidi se koupou,} \\ A & G \\ \text{záda se loupou, deky se šoupou.} \end{matrix}$
2. Žabky na suchu leží nevinně, natřené vrstvou mléka,
agresivní pud zdá se tady být skoro nulový,
nestydatý muž, který pohledem žabku na suchu svléká,
nesmí divit se, když ho nakonec sama uloví.
- R:
3. Žabky na noze, s žabkou na suchu žabky na vodě tvořím
mezitím, co jí filosofii žabek vykládám,
žabka nechápe, co to povídám, ví však, že se jí dvořím,
v tom se nemýlí, takže soukolí opět zapadá.
- R:
- *: $\begin{matrix} A & G \\ \text{Lidi se houpou, deky se loupou,} \\ A & G \\ \text{záda se šoupou, vlnky se koupou ...} \end{matrix}$

34. V limitu (Bratři Ebenové)

1. $\begin{matrix} E & A & E & A \\ \text{Já píseň napsal jsem o palčivosti touhy,} \\ H_{mi} & G & A & H \\ \text{řekli mi: je to dobrý, ale je to dlouhý,} \\ E & A & E & A \\ \text{tak jinou napsal jsem, že život je sen pouhý,} \\ H_{mi} & G & A & H \\ \text{řekli mi: je to dobrý, ale je to dlouhý,} \\ G(E) & D(A) & C(E) & G(A) \\ \text{tak pak jsem napsal, že se k přírodě chci vrátit,} \\ H_{mi} & G & A & H \\ \text{řekli mi: je to dobrý, ale chce to zkrátit.} \\ G & D & A & G & D & A \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} G & D & A & G & D & A \\ \text{Zkrátit, vyhodit sloku, zkrátit, proboha, kterou,} \\ G & D & A & G & D & A \\ \text{zkrátit, s rozkoší v oku, zkrátit, už tužku berou - no to ne!} \end{matrix}$
2. Tak píšu jinou, a nemám ani boty zutý,
bude to blbý, ale vejde se to do minuty,
tak píšu jinou, že z lásky jsem jak pomínutý,
bude to blbý, ale vejde se to do minuty,
tak píšu jinou, a není to moc napadnutý,
bude to blbý, ale vejde se to do mi- píp-píp ...

35. Večerní Praha (Bratři Ebenové)

- $\begin{matrix} G_{mi} & C & F & G \\ \text{Večerní Praha, Večerní Praha, Ahoj na sobotu.} \end{matrix}$
- R:
- R:
- R:
1. $\begin{matrix} D & C & G \\ \text{Ještě jich mám padesát, a potom už padla,} \\ B^b & F & G \\ \text{ve všech pasážích je stejnej průvan,} \\ D & C & G \\ \text{nevydržím prodávat bez teplého prádla,} \\ B^b & F & G^\# & D^\# \\ \text{pořídte si dnešní číslo, má tam fotku atentátník,} \\ F^\# & G^\# & B^b \\ \text{vždyť to stojí padesátník!} \end{matrix}$
- R:
- R:
- R:
- Rec: Večerní Praha - Ahoj na sobotu - Úspěch české atletiky
- Oštěp zabíjel - Večerní Praha.
- R:
- R:
- R:
2. $\begin{matrix} \text{Ještě jich mám třicet pět, nedejte se zmejit,} \\ \text{v pasáži je vážně těžkej chleba,} \\ \text{já už musím nákejch let do titulků brejlit,} \\ \text{v kultuře nám dneska píšou: Hudeček má novej hmatník,} \\ \text{vždyť to stojí padesátník!} \end{matrix}$
- R:
- R:
- R:
- Rec: Večerní Praha - Ahoj na sobotu - Zlaté ruce českého člo-
věka
- Osm let vedoucímu pojízdné prodejny - Večerní Praha.
- R:
- R:
- R:
3. $\begin{matrix} \text{Ještě jich mám dvacet pět, pro zahřátí Plisku,} \\ \text{v pasáži dál profukujou lidi,} \\ \text{vejce bych moh' vysedět na tom denním tisku,} \\ \text{pořídte si dnešní číslo, jak to válí kterej státník,} \\ \text{vždyť to stojí padesátník!} \end{matrix}$
- R:
- R:
- R:
- Rec: Večerní Praha - Ahoj na sobotu - Jižní Morava sklizena před
termínem - Co dělají kobylky u Hodonína - Večerní Praha.
- R:
- R:
- R:
4. $\begin{matrix} \text{Ještě jeden exemplář a bolesti k ránu,} \\ \text{na ledviny chtělo by to kočku,} \\ \text{pane, obraťte svou tvář na prostřední stranu,} \\ \text{chytli třikrát trestanýho brejlatýho podvodníka,} \\ \text{počtete si za padíka!} \end{matrix}$
- R:
- R:
- R:
- R:
- R:

36. Voda se neutopí (Bratři Ebenové)

1. Dmi G C $\frac{C}{H} F G$
Napsal jsem ti písničku, abys už neplakala,
 Dmi G C $\frac{C}{H} F G$
napsal jsem ti písničku, abys byla veselá,
 $F Dmi^7 C G Dmi^7 C G B^b F C G Dmi^7 G$
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.
- R:** C D G Ami $F^{maj7} G$
Vždyť víš, že voda se neutopí, plamínek nespálí,
 C D G Ami $F^{maj7} G$
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
 Ami Emi Gmi F
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
 F^6 C
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
 $F^{maj7} C$
[: proč bychom se báli? :]
2. Napsal jsem ti písničku, aby sis byla jistá,
napsal jsem ti písničku, že jsi moje jediná,
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.
- R:**
- R:** Voda se neutopí, plamínek nespálí,
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
 $F^{maj7} C$
[: proč bychom se báli, :] proč bychom se báli?

37. Za malou chvíli (Bratři Ebenové)

1. $G C G$ $C G$
Pojďte si povídat, beze slov povídat
 F $\frac{C}{E}$ Ami^7 $F G$
tak, aby nikdo kromě nás neměl zdání,
 $C G$ $C G$
že si lze povídat, beze slov povídat,
 F $\frac{C}{E}$ Ami^7 $F G$
že jsou to rozhovory bez povídání.
 $D^\#$ F G
- R:** Jen tak mi v myšlenkách pošli pár vět,
 $D^\#$ F G
za malou chvíli máš tu odpověď,
 $C G$ $C G$
pojdte si povídat, beze slov povídat,
 F $\frac{C}{E}$ Ami^7 $F G$
jen přivíit oči a nic víc, co vám brání?
2. Pojdte si posílat, dopisy posílat,
dopisy bez obálek, bez adresátů,
pojdte si posílat, dopisy posílat,
kolik je lidí, tolik je cizích států.
- R:** Jen tak mi v myšlenkách pošli pár vět,
za malou chvíli máš tu odpověď,
pojdte si posílat, dopisy posílat,
kolik je lidí, tolik je cizích států.
- R:** Jen tak mi v myšlenkách pošli pár vět,
za malou chvíli máš tu odpověď,
pojdte si posílat, dopisy posílat,
adresu není třeba psát - ty tam, já tu ...

3. Bratři Ebenové	Andulce z béčka	1
1. Bratři Ebenové	Archimedes	1
2. Bratři Ebenové	Až se zeptá ráno	1
4. Bratři Ebenové	Balík	1
5. Bratři Ebenové	Čert	2
6. Bratři Ebenové / Karel Plíhal	Chůze	2
8. Bratři Ebenové	Jak to dělaj' kosmonauti	3
7. Bratři Ebenové	Já se v tom nevyznám	2
10. Bratři Ebenové	Keramická	4
11. Bratři Ebenové	Kleopatra	4
12. Bratři Ebenové	K narozeninám	4
13. Bratři Ebenové	Koleda	4
9. Bratři Ebenové	Kravata č. 5	3
14. Bratři Ebenové	Lucie, ahoj	5
16. Bratři Ebenové	Malá píseň do tmy	5
15. Bratři Ebenové	Mám dny	5
19. Bratři Ebenové	Na rybách	6
17. Bratři Ebenové	Nepovedená	5
18. Bratři Ebenové	Neshoda	6
20. Bratři Ebenové	O balónu	6
21. Bratři Ebenové	O zlaté rybce	7
23. Bratři Ebenové	Praha 1581	8
22. Bratři Ebenové	Puma	7
24. Bratři Ebenové	Repetice	8
26. Bratři Ebenové	Sklerotická	8
25. Bratři Ebenové / Jan Kollár	Slávy dcera	8
28. Bratři Ebenové	Stýskání	9
29. Bratři Ebenové	Sůl v očích	9
27. Bratři Ebenové	Štafle	9
32. Bratři Ebenové	Tak to chodí	10
30. Bratři Ebenové	Tichá domácnost	10
31. Marek Eben	Tramprská	10
33. Bratři Ebenové	U vody	11
35. Bratři Ebenové	Večerní Praha	11
34. Bratři Ebenové	V limitu	11
36. Bratři Ebenové	Voda se neutopí	12
37. Bratři Ebenové	Za malou chvíli	12